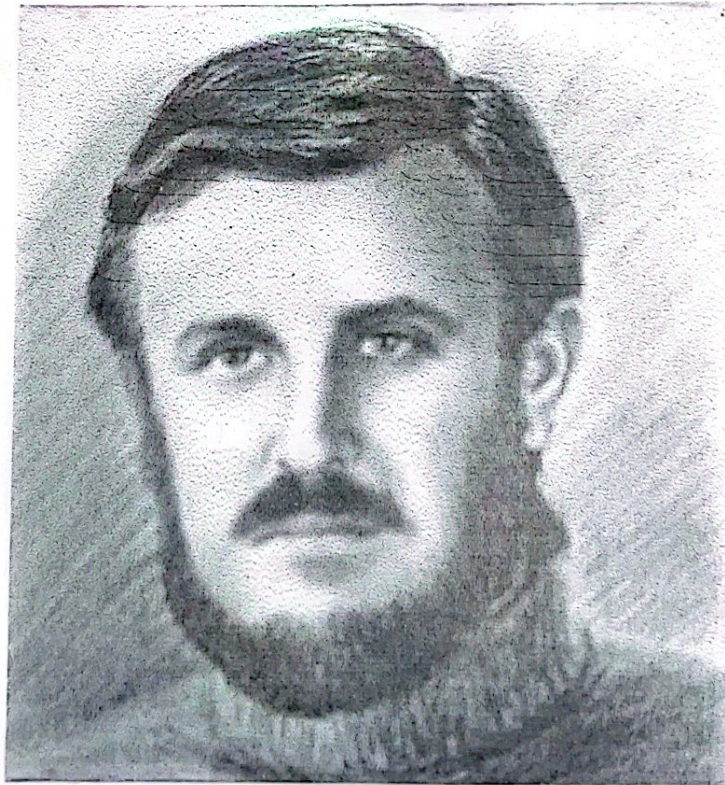

גו יהושע

יהושע גן
גולדשטיין

נולד בשנת: 1946

נפל בתאריך: י"ח באב תשמ"א
18.08.1981

אודות יהושוע גן ז"ל:

יהושע גן בן ליוסף חהבה נולד בתאריך כ"ח בניסן תש"ו {29.05.1946} בלינץ שבאוסטריה.

הוא נולד במחנה של ניצולי שואה.

בגיל שלוש עלה עם הוריו ארצה בשנת 1949.

זמן קצר התגוררה משפחתו במחנה עולים ליד בינימינה ולאחר מכן עברה לשיכון דן בתל אביב.

יהושע למד בבית הספר היסודי בשיכון ואחרי כן המשיך בבית הספר המקצועי "שבח".

הוא הצטרף לתנועת נוער "מחנות העולים" ואף שימש כמדריך בקו רמת החיל. הצטרף לגרעין נח"ל "קציעות" ובהמשך 4 שנים היה חבר בקיבוץ נתיב הל"ה, שבעמק האלה.

תחביביו היו: מכניקה עדינה, תקלאות, וגידול דברים.

הוא אהב את החי והצומח ואהב לטייל עם חבריו בתנועה ברחבי הארץ.

במרץ 1965 התגייס לשרות סדיד בצה"ל, במסגרת נח"ל הוא עבר קורסים כחובש והשתתף במלחמת ששת הימים, כחובש קרבי.

אחרי המלחמה, בעת שסייר בתפקיד בבקעת הירדן עלה עם רכבו על מוקש ונפצע.

עם שחרורו מצה"ל חזר יהושע לגור בבית הוריו בתל אביב ועבד כסכנאי במפעל "תנורי שביט" ועסק בפעילויות וילנטריות במסגרת חברתו ב"לשכה הצעירה" ברמת גן ובגבעתיים וסייע בארגון מסיבות לפצועי צה"ל, בשיקום אסירים ובארגון כבוד לחיילים כמו כן היה בן מקימי דור המשך ביחד עם הדעה של "בני ברית" בראש"צ.

בשנת 1969 הכיר את ציונה, בת ראש"צ, התחתן אתה והקים את ביתו בראש"צ, התחיל לעבוד בתעשייה אווירית.

למעלה מ-10 שנים עבד, והיה ראש המחלקה.

בתקופה זו נולדו שלושת בניו.

יהושע מילא חובתו בשירות מילואים, עבר קורסים כחובש בתאג"ד ובמרפאה הגדודית.

אחרי מלחמת ששת הימים הועבר מיחידת החי"ר לתאג"ד עקב בקשת הרופא הגדודי.

במסמך העברתו נאמר: "המקצועיות והמסירות שגילה גרמו לכך שהרופא הגדודי רצה בו בקרבנותו.

היה אהוב על חבריו ומפקדיו וכולם נהנו לעבוד אתו."

בשנת 1977 הרחיב את פעילותו למען ישוב השומרון יחד עם קבוצת חברים בתעשייה אווירית.

הקים גרעין שנועד לעלות להתישבות בשומרון.

הוא לא נח ולא שקט עד שראה את הישוב "בית אריה" מוקם על גבעת טרשים וחצי שנה לפני נפילתו שימש כמזכיר החוץ הראשון של בית אריה.

נלקח מתוך דף ספר "יזכור"

לחוננו מיוזמתו של

112094

סימנו:

08-236822

טל.

תאריך:

ביה"ס ע"ש "יהושע גן"

בית - אריה

ד.נ. מודיעין 71947

לזכרו של יהושע גן -

זוכרים אנו אותך יהושע גן
שהיית בן, אהוב, בעל, אב
וחבר שלא נח על שמריו.
הגשת עזרה לחברים פצועים
אך אתה עצמך לא שבת מן הקווים.

הצלת חיים, אך את שלך איבדת
והשארת חלל ריק בלב אלה שהכירוך והכרת.

בין כתלי בית הספר מרחפת דמותך
בית הספר שבבית אריה, אשר נקרא על שמך.
בית אריה, הישוב לו הקדשת את רוב מרצך וזמנך,
ואנו יודעים שזאת עשית בכל הנושא החשוב לך.
עבדת בדבקות להקים את הישוב על ההר,
היית אחד מעמודי התווך שראו את המחר.
אנו תקווה שנשכיל להגשים צוואתך,
להיות מסורים ונאמנים, תכונות שאפיינו את חליך ומותך.
הלכת למען החירות והחיים
ונחמה אין לקרובים ולחברים.

סיפור הנפילה:

בראשית אוגוסט 1981 ניקרא יהושע לשרות מילואים.
בתאריך ה- 11.08.1981 נתקבלה ידיעה על רכב שעלה על מוקש בבקעת
הירדן.

יהושע נחלץ להגיש עזרה לנפגעים, הוא יצא עם רכבו. גם הוא עלה
על מוקש ונפצע אנושות.

בהיותו פצוע הודרך את החיילים שהיו אתו בהגשת עזרה לפצועים.
הוא הועבר לבית החולים ובתאריך יח' באב תשמ"א {18.08.1981} מת
מפצעיו, בן 35 היה במותו.

לאחר שנפטר, הועלה לזרדת סמל.

הוא הובא למונוחות בבית-העלמין, בקרית שאול שבתל-אביב.

בצער רב הננו מודיעים על נפילתו
בעת מילוי תפקידו של יקרנו

גן (גולדשטיין) יהושע

הלווייתו תחקיים היום, יום רביעי, י"ט באב תשמ"א
(19.8.81) בשעה 15.00 בבית-הקברות הצבאי קרית-שאול.
מסע הלווייה יצא מית החולים תל-השומר בשעה 14.00.

אוטובוסים יעמדו לרשות המלווים בראשון-לציון שיבת-ציון
42 בשעה 13.45, וברמת-החייל, קרפלליפא 19 בשעה 13.45.

המשפחות:

עיראקי - גן גולדשטיין

בני המשפחה גשימו את חלומם של האב שלא זכה

— מאת חיים בוידא —

לאחר מימי אוגוסט 1967, נימסרה במהדרת החדשות של השעה 12 בצהריים הודעה דוכריצה"ל על רכב שעלה על מוקש בביקעה. ארבעת חיילים נמצאו — הודיע הדוכר. יהושע גן (גולדשטיין) שהיה אז בשירות מילואים היה אחד המצילים. הוא ניסע כחוצאח מהידף המיצוף. מצעיו היו קלים. הוא אושפו בבית-חולים, ושחרר כעבור מיספר ימים.

14 שנים בדיוק הלכו מאן מציעתו של יהושע גן. ובת-חילת הודש אוגוסט השנת הוא ניסע שוב לשירות מילואים בביקעה. 11 לאוגוסט. כאילו שבת וחזרה הודעת דוכר צה"ל מי שנת 1967. במהדרת החדשות נימסר על פציעתו של חיש-עז חיילים שעלו על מוקש בביקעה בהיותם במשימת סקר.

יהושע גן ז"ל

גם בתקריב זו ניסע יהושע גן. היה זה בשעה שדהר על ג'ים במיסגרת תפקידו כחובש, ובהיותו עם הג'ים לבית-החולים.

אלם הפעם לא שפר מולו. שבוע ימים נאבק יהושע גן על חייו וביום ה-18 לאוגוסט נדם ליבו.

אבל כבר ירד על חבלי גרעין בית-אריה. עם היודע דבר מותו של יהושע גן — תרוח החיה בהקמתו של הגרעין, מזכיר, ומיומני הרעיון להתיישב בשומרון.

יהושע דגל ברעיון של ארץ-ישראל השלמה, ולכן ראה חשיבות גדולה בהקמת ישוב יהודי מעבר לקרית-מוקש. סיס-רה יצייחו ציונה. באחרונה הוא יצא לחופשה מעבודתו בתחילה האווירית כדי לקדם את נושא העלאת הישוב על הקרקע, ועתה, כמעט בשלבי העלייה האחרונים על הקרקע, ניסע למילואים מהם לא שבי.

יהושע גן נולד בשנת 1946 באיסטריה, להורים ניצולי השואה. בהיותו בן שלוש עלתה המשפחה ארצה ואת ראשית דרכו וחינוכו עשה במושבה בנימינה. עם גיוסו לצה"ל התחיל לנהל, ושירת בקציעות. לאחר ששחרר היה חבר קיבוץ נתיב הליה. בשנת 1970 נשא גן לאשה את ציונה בת ראשון-לציון, והשניים עברו להתגורר בעיר שם נולדו להם שלושה בנים: אורון (11), מעוז (9), גלעד (4).

כמשך שנים עסק גם בפעילויות ציבוריות שונות. מקירובו סיפור כי היה אב ובעל למופת. יריד רוע, ותמיד היה הראשון להציע עזרה לאחרים. חבריו לנשק שהיו עימו דקות ספורות לפני שניסע מהמוקש סיפרו, כי בהיותו שרוץ על הקרקע שותפים המשיך, בשל היותו חובש קרבי, לתת הוראות כיצד לטפל בו. לאחר-מכן הוא סונח לבית-חולים. חל-השומר לא ירד כשבוע בשעות הצהריים של יום שלישי ה-18 לאוגוסט נימסרה לבני-המשפחה ההודעת עלמותו.

במים אלה ארוים בני משפחת גן — האשה ושלושת הבנים את ממלטיהם, ובכוונתם לעלות להתיישבות במושב בית-אריה. כדי להגשים את חלומם של האב.

לציונה
הילדים והמשפחה

משתתפים וכואבים אתכם
בנפול יקירכם

יהושע גן
הי"ד

בעת מילוי תפקידו

בית אריה
(לכונה)

למשפחת גן

משתתפים בצערכם הכבד בהילקח
יקירכם — עובדנו — חברנו

יהושע גן ז"ל

התעשיה האווירית לישראל
ההנהלה — ארגון העובדים

רב"ט יהושע גן שנהרג ממוקש — למנוחות

מאת כתב צבאי

בבית העלמין הצבאי בקריית שאול הובא אתמול לקבורה בטקס צבאי מלא רביט יהושע גן ז"ל, בן 35, מכית אריה, אשר נפל לאחר שרכב הסיוור בן נסע, עלה בשבוע שעבר על מוקש בבקעת הירדן.

אלוף פיקוד הריכוז, אלוף משה לוי, אמר בדברי ההספד: "יהושע גן היה חלוץ בחייו האזרחיים ומסור ונאמן בתפקידו הצבאי. דרך מותו אושילית לחייו. משר עלה רכב הסיוור על מוקש, מיהר יהושע להגיש עזרה ובדרך זו נסל".

יהושע גן נפגע, בעת שהגיש עזרה רפואית לחיילים, שנמצעו בעלות רכבם על מוקש. הוא מת לאחר מכן מפצעיו.

בלוויה השתתפו הרצ, אשתו ושלושת ילדיו, בני 10, 7 ו-5; וכן חבריו למושב בית אריה, חבריו לעבודה בתעשיה וקהל רב. על הקבר הונחו זררים בשם צה"ל, מפקד חיל הרטואה, פיקוד המר-נו, מפקד היחידה וחיליו, משקי תנועת החרות האחרים. עם סתרי מת הגולל אמרו שני ילדיו הגי-דולים יוקר "קדיש".

המנוח היה בעל תפקיד בכיר בתעשיה, עבר לכנות את ביתו במושב בית אריה, שם שימש מזכיר המושב.

לציונה והילדים

משתתפים באבלכם הכבד
בנפול יקירכם במילוי תפקידו

יהושע גן הי"ד

החברים
מהלשכה הצעירה
רמת-גן גבעתיים

צבא הגנה לישראל

יחידת ד.ז. 2679

כג' אב חשמ"א

23 אוג' 1981

לציונה והילדים היקרים ,

ביום 18 אוג' 1981 - יח' אב חשמ"א , נפל יקירכם -
חברינו ליחידה סמל יהושע גן בעת מילוי חפקידו בשרוח מילואים פעיל
בבקעת הירדן .

יהושע שירת ביחידתנו שנים רבות כחובש קרבי , ונפל בעת
שהכח בו השתחף נחלץ לפינוי נפגעים שעלו על מוקש . חוך כדי
פעולת החילוץ עלה רכבו על מוקש ויהושע נפצע אנושות .
על אף פציעתו הקשה , המשיך יהושע להנחות את הכח המחלץ
באשר לדרך בה יש לטפל בפצועים .

אנו , חבריו ליחידה הכרנו את יהושע כאדם אחראי ,
כחוכש מסור והכיב על חבריו ומפקדיו כאחד . את חפקידו מילא חמיד
בנאמנות ומסירות ראויה לשבח .

כאדם פתוח ורגיש שיחף הוא אוחנו לא אחת בחלומותיו לבנות
את הישוב החדש בית אריה , חלום של איכות חיים ודרך חיים אשר לא
זכה לראות בהתגשמות .

אנו חיילי היחידה וחבריו לנשק ומפקדי היחידה , כואבים
אח כאבכם , משחחפים בצערכם ומחדיקים את ידיכם .

מי יחן ולא חדעו עוד צער

סא"ל אריאל גמי
מפקד הגדוד

שר הכטחון

גברת ציונה גו היקרה,

בשם ראש הממשלה ובשמי, הרשי נא לי, להשתתף בכל לב באבלכם,
שלך ושל אורון, מעוז וגלעד, בהילקח מכם יהושע ז"ל.

סמל יהושע גן נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפצע ביום
י"א באב תשמ"א (11.8.81) כאשר הושיט עזרה לחיילים פצועים שעלו על מוקש
בבקעת הירדן שבשומרון. יהושע נפטר מפצעיו במרכז הרפואי על-שם טיבא
ביום י"ח באב תשמ"א (18.8.81).

סמל יהושע גן שירת בחיל הרגלים של צה"ל בגדוד חי"ר 921.
הוא היה חובש קרבי אהוב על חבריו לנשק ועל מפקדיו.

זכרו של סמל יהושע גן ז"ל הוא קודש ונצרכו בלבנו בגאון.

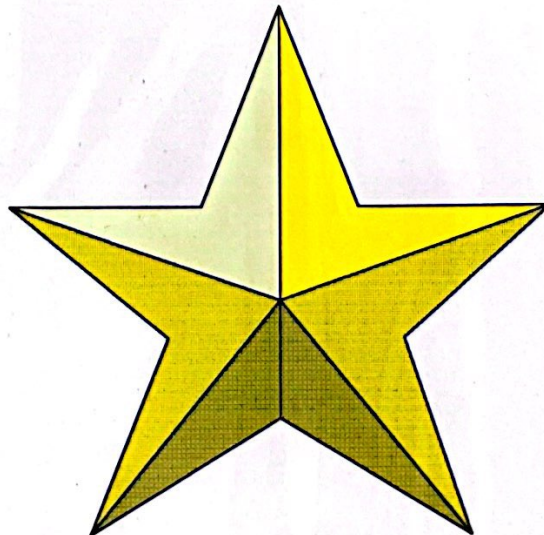
בהוקרה,

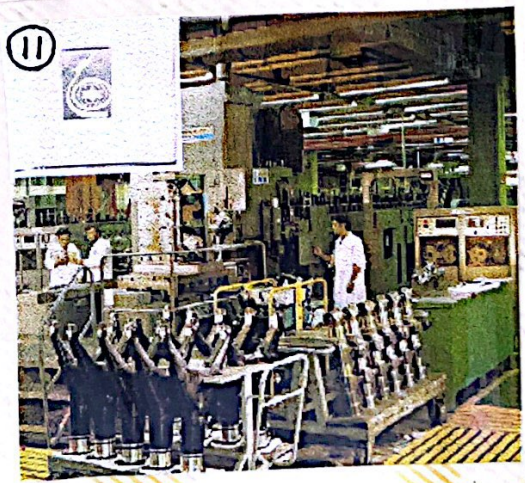
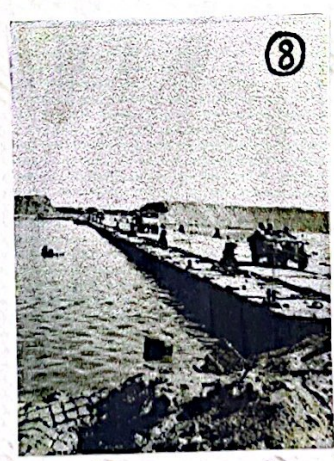
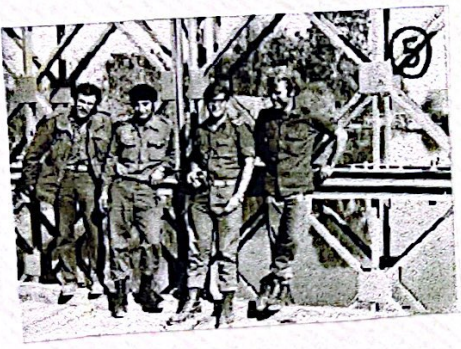
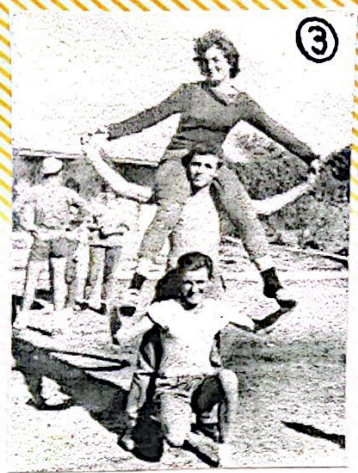
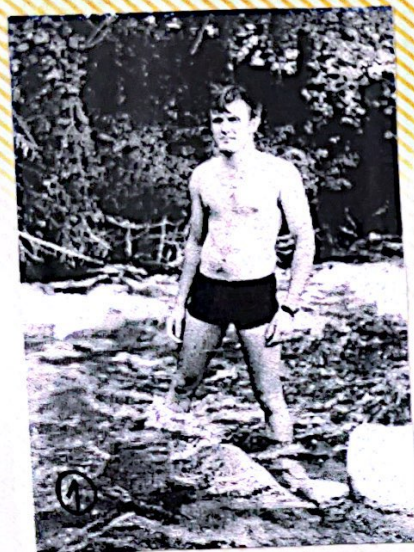
אריאל שרון - אלוף (מיל.)
שר הכטחון

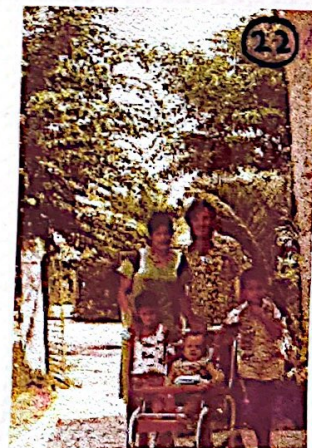
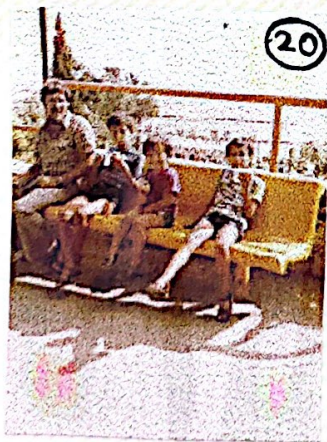
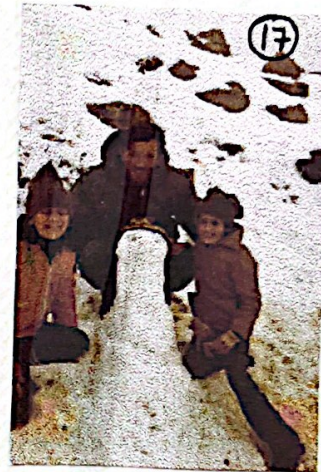
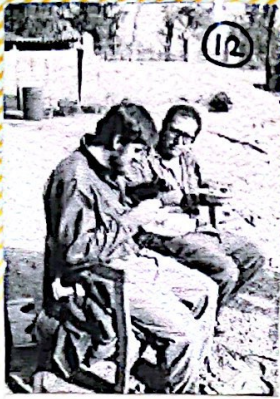
אלול תשמ"א
ספטמבר 1981

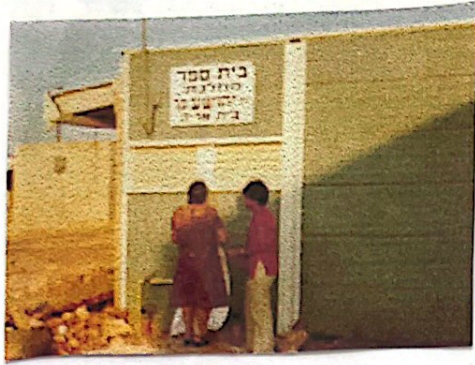
רצף תמונות:

1. תמונות 1-4 : יהושע בצעירותו.
2. תמונות 5-10 : יהושע במלחמת יום הכיפורים.
3. תמונה 11 : יהושע בתעשייה האווירית.
4. תמונות 12-16 : יהושע במילואים.
5. תמונות 17-26 : יהושע עם ציונה והילדים.

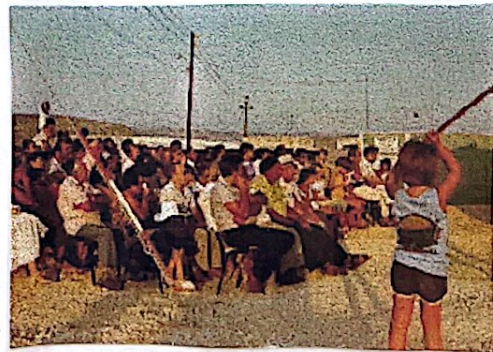
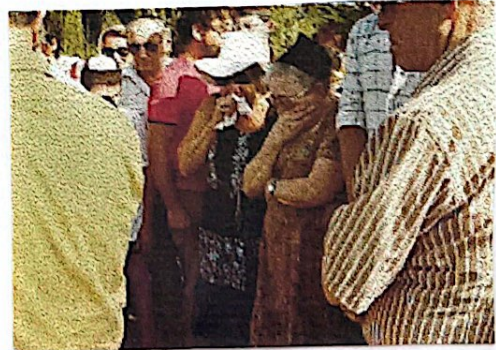

במלאת שנה!!!

כמה מלים על הישוב בית אריה:

בית אריה הינו ישוב קהילתי בשומרון, הנקרא על שמו של אריה בן אליעזר ז"ל.

הישוב בית אריה נמצא בגובה של כ-350 מטר מעל פני הים כשהוא חולש על המישור החוף ועל כל ערי גוש דן, וכאשר המסלול השקט של גמל התעופה האווירית פרוסים ממערב.

בראות טובה שטוחים לפנינו מכאן נופי חדרה שבצפון ועד אשדוד שבדרום. בית אריה ממוקם על צומת כבישים ראשית בשומרון: כביש רוחב המקשר את האזור לוד לכביש רמאללה, דרך נווה צוף ובית אריה וכביש אורך היוצא מא-לובן הסמוכה לנו, ומגיע למקום בו אנו יושבים, עובר בחלקו במסלול הדרך הרומית העתיקה, המקשרת את הקיסריה לירושלים. בבית אריה ישנו בית ספר אשר נקרא על שמו של יהושע גן גולדשטיין ז"ל.

נכתב בשנת 1981, מתוך דף הסבר.

לזכר חברנו יהושע גן

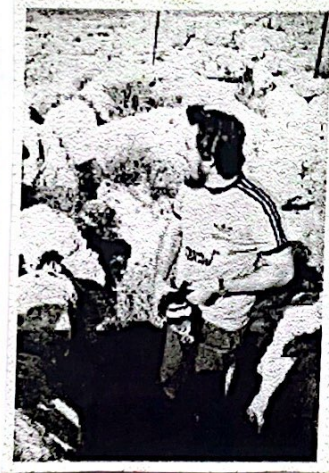
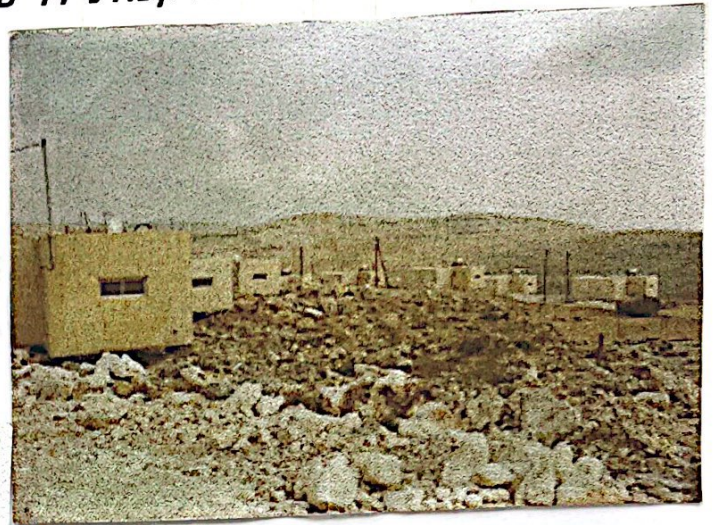

גלעד גן מניח זר בטכס יום הזכרון לאביו, יהושע.

ולטפל בחכריך הפצועים. אתה עולה מן התמנונת יפה, זך ומאיר עיניים כך אתה זכור לנו. טבעי הוא בעינינו שבית הספר ביישוב נושא בנאווה, את שמך. אנו תקווה שנשכיל לחנך את ילדינו על ערכי המסירות והדבקות במטרה שאפיינו את חיך ומתך. אנו מנסים לנחם את עצמנו כי הלכת למען החיים והחרות - אך הלב מסרב להנחם.

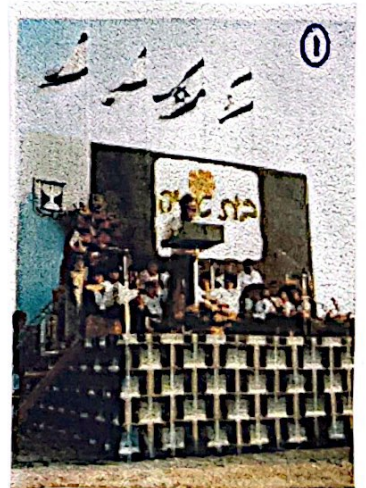
מתוך דברים שנאמרו בטכס יום הזכרון שערך ע"י תלמידי כיתה ד'. יהושע חברנו הלכת מאתנו אך קולך לא נדם. היית מעמודי התווך של ישובנו בית-אריה, שזה עתה מלאו לו עשר שנים. היית המזכיר הראשון של היישוב ובבחינת איש חוון, שכן לו ראית את היופי מסביב, התנופה והפיתוח היית מתמלא סיפוק ונוכח בצדקת דרכך. נפצעת אנושות בהתקלות עם מחבלים ואף על פי כן דאגת להנחות את הכח

תמונות של הקמת הישוב:

בטקס העלייה לבית אריה:

1. יהושע נואם.
2. יהושע בחברת מנחם בגין ז"ל.
3. טקס העלייה לבית אריה ה- 11.06.81 .

במלאת שנה לבפילת תכרבו
סמל יהושע גן ז"ל
בקיים אזכרה לזכרו, ביום
א', י"ט בתמוז תשמ"ב, (8.8.82)
בשעה 15³⁰ בחלקה הצבאית בקריית שאול. בפגשים בשער.
באותו יום, בשעה 17³⁰,
בקיים בבית-אריה
סכס קריאת ביה"ס על-שם יהושע גן ז"ל.

תברי גרעין לבונה
בית-אריה

(מתוך מודעה שפורסמה בעתונות)

1. סכס קריאת ביה"ס בבית-אריה על-שם יהושע גן ז"ל.
פתיחת הספרייה כמפעל הבצחה על שמו.
- * 2. ביום ה-18 באוגוסט ב-1981 - יח' אב תשמ"א, בפל תכרבו
יהושע גן ז"ל בעונו מילוי תפקידו בשירות מילואים פעיל
בבקעת הירדן.
יהושע שירת שנים רבות כחובש קרבי ובפל בעת שהכח בו השתתף
בחלץ לפיבוי בפגעים שעלו על מוקש. תוך כדי פעילות החלוצ
עלה רכבו על מוקש ויהושע בפצע אנושות. תבריו ליחידה מספרים
שעל-אף פציעתו הקשה, המשיך יהושע להגרות את הכח המחלץ כיצד
לספל בחבריו הפצועים.
- * 3. אלוף פיקוד המרכז, משה לוי, אמר בדברי ההספד:
אם אומר כי בופלים הטובים בחבריהם ההולכים ראשונה - הדבר
עלול להשמע כסיסמה, אך יהושע, בחייו ובמותו קיים הלכה
למעשה את הדגם המלא והמהווי של מושג זה. דרך מותו:
אופיינית לחייו.
חבריו ליחידה ציינו כי הם הכירו את יהושע כאדם אחראי,
כחובש מסור ותניב על זכריו ומפקדיו כאווד. כאדם פתוח ורגיש
הוא שיטף אותה לא אחת בחלומותיו לבנות את היטוב החדש בית-אריה,
הלום אשר לא זכה לראות בהוגשמותו.
ואנו תברי ביום-אריה בוסיף: "רק מי ששכל את הטוב ברעיו
אוחבו יוכל להבין".

- מסיקה.

- * 4. יהושע גן ז"ל בולד באוסטריה ב-1946 להוריה ניצולי השואה.
עלה לארץ ב-1949. גדל בתל-אביב. היה חבר במחבות-העולים.
חבר בחיב הל"ה.
לאחר סביא, עבר לגור בראשון-לציון.
יהושע היה אב ובעל למורת, היה ראש מחלקה בעשייה האריריו.
בהקמת בית-אריה היה יהושע הרוח החיה, והיה גם המזכיר
הראשון של היטוב.
לכאורה רטימה יבמה של פרטיח, אבל החוט הטזור בכל פרטי וזיין
של יהושע המסירות, הגאמנות, היחט החם שלו לכל אחד טבקה

5. * מתוך "בסר ידיו" מאת מניה סמיר.
 "האם זהו זה? איבוד חושים בין נשימה לנשימה - מעוצם הכאב...
 היכן הם. האם זהו זה, איפוא? לא גמרתם אותי, לא גמרתם אותי...
 ריבון - בערי בהרגיכם. לא גמרתם אותי - בכל התנאה, בכל הרחמיכם,
 בכל העלבון, בכל הווסוקה, בכל הכאב, בכל התמהון, הפליאה.
 ריבון - בערי בהרגיכם. האם זהו זה. בכל הפליאה. לא עוד".
 - מרסיקה

6. * מתוך מכתב של צירבה אשתו של יהושע גן:
 יהושע יקר שלבו.
 הנה חלפה שנה ואתה איבך עמי, עם אורון, עם מעוז, עם גלעד
 ועם כלם כלם.
 כל דבר שעובר עלי היום ואיבך סותו לך, בוסך כאב:
 חיי היום יוח, גידול הילדיו, קבלת החלטות - הכל שזור
 בך. יצרנו יחד, חרובנו יחד, דחפת, עודדת, היית חלק ממבי.
 לאורך כל הדרך הקרבת ארפטימיות, תרשיה ויוזמה. לכן כשבאת
 אלי בערב סותו אחד ואמרת: צירבה, בואי בצטרף לכחמיסה
 תכריס פרוציה להקים ישוב רחוק מהכרך - לא סרבתי למרות
 טקסה היה לי לעזב או עיר הולדוני, את משפחתי, תכריח מילדות.
 היו רגעים שלא האמבתי שהישוב שלבו יקום, אבל אתה תמיד
 האמנת בכל לבך, והיית מוכן להקדיש לכך את פל-פלך. לא פעם
 בכנסת הביתה והשלוח שלך היה קריאת שמחה: "צירבה, אשרו לבו
 עוד כמה עטורת דובמים. תראי, יהיה לבו ישוב גדול".
 והיית כל-כך מאוטר עד היגס אנחנו לא יכלנו טלא להסחף.
 כשבקשת לקחת חרפסה מהעבודה כדי להיות שותף מלא להקמת
 הישוב, הסכמתי. ידעוני, שלא נמצא מברחה עד שהישוב יקום.
 ואכן קם הישוב. לא היה כמעט זמן להתכונן לעליה, כי היינו
 כל-כך עסוק, אבל תמיד בחמת אותי, ווראי צירבה, יהיה בפלא
 למעלה".
 הישוב עומד על תלך. "איש ונחת גפנו ותחת ונאבתו, אבל אנה
 איבך עמנו. בח אתה לבצח.

* קטע מהיר של אורי צבי גרינברג מוחר עכור שיריו.
 רק זה פאהב ארבה ער תכליו אטוח טבגרוי
 (.....)
 יודע בכון, מה אבד לי בזמן בך, צירון

ואסר לא וזהב כה דבר מימיו: לא או, לא אנה,
 וימצא בכל חיר, בכל ארץ, תמורות... וגח לא
 כאב את מכאוב הפרוד ולא בא ליל בדם לך
 לא יעצב בך, צירון והוא לא יאכזב,
 כי לא יחפש בחייו מה נאין - והיה בך.
 - מרסיקה.

8. * מדבריה ול ילדה.
 בכל פעם טאבי וורמעת איך יהונע בהרג אני בעצבת וכמעט בוכה.
 וחרטבת ומדמיבנו לעצמי מה ואיך קרה הדבר. ואז אני אומרת
 לעצמי. אילו היינוי טח הלואי טהיה לי כח כמורה לרוץ ולהציל
 אוו התכריס שלי, ולהמשיך ולדאוג להם גח אחרי שבפצע.
 אח הייתי גם הלואי ויגח אני הייתי מסרגלת להלחח בכל כחי למען ועברי
 למען ארצי.

תיאור התמודדות על ידי האם מתוך עבודה שהוכנה כשהנושא הוא: התמודדות ילד עם מות אב:

המפגש הראשוני עם מות אב:

כשלגלעד התבשר שאבא נפצע ואיבד את ידו השמאלית.
{גלעד היה בן 4.5} "איך אבא יטפס על סולם רק בעזרת יד אחת",
עברו שלושה ימים עד שאמרנו לגלעד שאבא מת.
העובדה שהוא עדין לא ידע כבדה עליי כאבן כבדה, חשתי מאוד
מההתלחשויות בכל מקום ובכל המעמד של השבעה, הבכי והעצב,
נמצאת במצב שונה, מוקפת אנשים.
והרחמים, והמבטים ותשומת הלב הרבה.

גלעד בגיל 7:

אבא שלי אני אותך לא אעזב לעולמים
אפילו שאתה נפטרת ואני לבד בלעדיך
אני זוכר- כל יום של החיים שלך איתי,
אני זוכר שהייתה בחדר מלאכה שלנו.
עובד יפה, עושה משחקים מעץ,
ומחומרים אחרים.
אני זוכר שהייתה מטייל איתי בכל מקום,
וקונה לי כל דבר שהייתי רוצה.
"אבא אתה תמיד עמנו"!!!

גלעד היום {בן 14 יוני 91}:

לגביי המושג נפטר תמיד היה לו קל להשתמש במילה זאת לעומת
המילה נהרג שהיה קשה לו לומר זאת עם מוות.
"זה הלבד הקיים בי".
אני שואל את עצמי אם אני צריך את הדמות עצמה או בכלל דמות
אבהית.
המוות היום בעיניי חיסרון, המכונה האנושית שכל פרט בה
משמעותי - כגלגל שיניים של אנושות בדומה למכונה קטנה מעיין
"גלגל שיניים".
אשר גלגל אחד מפסיק לעבוד, גודם לכולם להפסיק לעבוד.
עד שיש בקושי תיקון, עד שמישהו גודם לזה לעבוד, אבל זה
חיסרון מכיוון שכל גלגל מיוחד, יש לו את האיכות שלו.

המשך...

תגובת האם:

אני רואה את הכעס והתלונה נגדי, דבר שמאפשר לו {לגלעד} התאבלות תקינה בידיעה שאין הוא אשם באסון שקרה. אני רואה גם שהוא מבטא בשיר דברים יומיומיים. גלעד בני בכל מני הזדמנויות היה מסתובב עם כעין מכשירי קשר, היה מחקה את מעשיו של האב ומדבר כמו האב.

המשך גלעד היום:

אני זוכר את הסרקסור שאבא התקין לו שני ברזלים לאחר שהכף שלו יצאה, ואחר כך הגדיר זאת ואמר: "הסרקסור יצא מן המוסך". יש דברים קטנים שהחיסרון מורגש, גם באווירה של עצלנות אף פעם לא הייתה לו דמות אבהית שאמר - "בא נלך", "בא נתקן" נקודות שאבא בדרך- כלל מלמד את ילדיו כגון- סדר התלבשויות התקלחניות.

התמודדות כאם:

אמו של גלעד הייתה פתוחה עם בנה גלעד, היא ניסתה להבין אותו.

בהיותו בגן בנה כל דבר מקוביות והיה פתוח וידע להביע את רגשותיו, היום אני מעריכה שפעילות זו גרמה לו לערוך סדר בחשיבותו.

אמו לא שכחה את מסיבת "חג שבועות" בגן שכל הילדים באו עם אבותיהם ואביו של גלעד לא הגיעה והילד ניתקף בבכי מדורים, וכשהוא מביע זאת במילים. אי אפשר היה להרגיעו לקחה ציונה אותו בזרועותיו וליטפה אותו "הדברים האלו הוכיחו לילד כי אני אמו והסובבים אותי מתעניינים ברגשותיו ובמחשבותיו ומעודדים אותו לחלוק את פתדיו".

מדיברי ציונה האם בנושא

לאור הניסיון של ההתמודדות אם היתמות. לדעתי ככל שהילד ניפגש עם הנושא זה בגיל קטן יותר, קל לו להתגבר ולהמשיך את חייו במסלול תקין על ידי תמיכה ועידוד. חשוב היה לי לעבד נושא זה שהיה כרוך במאמץ נפשי רב שהיה קשה מבחינה רגשית. האב בעיניי הוא דמות רוחנית שבמקרה שלנו הייתה ואיננה אבל האצילה מרוחה והטביעה בבני גלעד את ערכי המוסר ואהבת האדם ואת הנתינה והרגע שהאדם נותן הוא גם מקבל.

דמעות של מלאכים:

דמעות של מלאכים
דמעות שקטות
דמעות יפות ועצובות
זולגות באפך דמעות
ומחפשות...
מה הן מבקשות?
אהה...

פזמון:

כי כשמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

דמעות של מלאכים
מדוע הם בוכים המלאכים?
אולי בגלל שזה לא קל
להיות מלאך
בעולם עצוב כל כך

פזמון:

כי כשמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

וגם אנחנו כאן
רוצים לבכות יחד אתם
מה לעשות? ...
רוצים לבכות והדמעות
אינן יורדות
הדמעות אינן זולגות

פזמון:

כי כשמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

דעתנו בנושא:

שירלי - בהתחלה היו לי חששות ופחדים !!!
לא ידעתי כל כך למי לפנות בנושא , למרות שהיה
לנו צוות נרחב לעזרתנו.
לאט לאט התחלתי לעכל את העבודה ומשמעויותיה.
בעזרת ציונה- אלמנתו של הנופל יהושע , קיבלנו
חומר רב עליו.

בזכות החומר בניתי אני וצוות חברי את השלבים
הראשונים והמאוחרים לאלבום.
למרות כל החששות , הבנתי את משמעות העבודה
ואת תרומתה לקרובי הנופל.
בפרוייקט זה למדתי על אישיות הנופל ואופיו שקסם
לי לא מעט , למדתי על סביבתו הקרובה של הנופל
והגעתי למסקנה שאלבום הנצחה זה הוא דבר ערך
ובעל משמעות רבה אשר תורמת לנו על חייו של
הנופל ונוכחתי לדעת : "כי האדם , עץ השדה" - הוא
בהחלט מייצג את אלבום הנופל- יהושע גולדשטיין.

צחי - למיטב זיכרוני ליפני שהתחלנו לעשות את
העבודה , חשבתי שהעבודה הזאת תהיה משעממת
והיא תבוא על מקומו של ז'ומנוהחופשי.
לאחר מכן גיליתי והבנתי , שעבודה זו לא משעממת
כלל ואפילו משמחת , עבודה זו משמחת אנשים רבים
שהיו מקורבים אל הנופל ומרוחקים ממנו , ואפילו
אותי היא משמחת באופן אישי , היא משמחת אותי
בכך שאני ושותפיי לעבודה - שירלי ואירית , יכולנו
להגיע למצב של גורמי שמחה בכך שאנו מנציחים.

את נופל זה , שאנו יודעים עליו רבות לאחר עשיית העבודה.
אני רק מקווה שעבודתנו תיראה עבודה טובה ומושקעת לא רק
בעינינו אלא גם בעיני כל קוראי העבודה ומעייניה.
וכל מה שאני יכול להגיד הוא שאני נהייתי לעשות עבודה כזאת
למען הנצחתו של הנופל - יהושע גן {גולדשטיין} ז"ל.

אירית-בהתחלה כשקיבלנו את הפרוייקט ואמרו לנו שהאלמנה
מעונינת למסור חומר
היו בנו פחדים וחששות שהעבודה לא תצליח , אבל באנו לאלמנה
היא עזרה לנו בכך שסיפקה לנו חומר רב והוסיפה בדיבורים
בהרחבה על בעלה ז"ל.
התנדבתי בגלל שעבודה זו נגעה ללבי כי רציתי לדעת איך
מתמודדים עם מצבים שכאלה.
וטכשיו אני יודעת הרבה על הנושא ואיך מתמודדים אתו.

נוב שירלי:	אלימלך צחי:	ד'ורנו אירית:
החלמונית 10	החזמורת 18	הרותם 15
קרית ראשון	נווה אשלים	קרית ראשון
03-9611167	03-9619437	03-9511902
בית הספר: "מעלות"	בית הספר: "מעלות"	בית הספר: "מעלות"

תודתנו הרבה היא ל:
מור יעקובי.
פרי אנסטדיכר.
עשירה טוינה.
עדנה-הנציגה מבית יד לבנים.